DiÃ¡spora: alÃ©n do sufraxio

DescripciÃ³n

O debate sobre o voto da diÃ¡spora ten dÃºas frontes principais. Unha primeira Ã© a referida a se os â??residentes ausentesâ?• deben votar e en que marcos. Outra, inseparable da primeira, Ã© o establecemento de garantÃas suficientes para que o seu voto sexa limpo e transparente.

Non obstante, a cuestiÃ³n central e de fondo a ter en conta, e moi ausente no debate actual, Ã© definir cal Ã© o modelo de relaciÃ³ns que a sociedade galega aspira a establecer coa sÃºa diÃ¡spora. Ata hoxe predominaron dous enfoques: o asistencial e o electoral, as dÃºas caras dunha mesma moeda que coas sÃºas perversiÃ³ns impediu que tomÃ¡semos conciencia do valor que supÃ³n o feito de contar con milleiros de galegos esparexidos polo mundo, moitos deles instalados en posiciÃ³ns de poder e influencia en numerosos eidos. O que onte era unha sangrÃa hoxe constitÃºe un capital relacional de primeira magnitude que ben aproveitado, con polÃticas estables e consensuadas, respectuosas e integradoras, poderÃa dar moitos froitos de seu, achegando contribuciÃ³ns estratÃ©xicas ao paÃs. Nese senso, a maior responsabilidade Ã© nosa. Ã? aquÃ onde debe brillar a competencia e a creatividade para idear instrumentos e polÃticas, oportunas e non oportunistas, que favorezan eses nexos de uniÃ³n con vocaciÃ³n eminentemente prÃ¡ctica e mutua e bilateralmente enriquecedora.

No eido do sufraxio, se de verdade queremos apostar pola integraciÃ³n da diÃ¡spora na polÃtica galega en sentido amplo, o marco idÃ³neo Ã©, sen lugar a dÃºbidas, o espazo autonÃ³mico. E aÃ onde a circunscriciÃ³n ten sentido, recoÃ±ecendo outra singularidade mais da nosa autonomÃa (para o Estado a atenciÃ³n prioritaria cÃ©ntrase na inmigraciÃ³n) e expresando asÃ esa aposta integral pola implicaciÃ³n da diÃ¡spora no noso devir noutros eidos, dende a economÃa Ã¡ cultura. A circunscriciÃ³n, esa quinta provincia, debe ser propia e exclusiva, con deputados que representen a diÃ¡spora americana e europea. Que a sÃºa problemÃ¡tica sexa tratada polos seus propios representantes no noso Parlamento expresarÃa esa normalidade e axudarÃa a dignificar unha realidade cada vez mais deturpada pola nosa reincidente torpeza no tratamento dun problema que esixe transcender o feito electoral.

SerÃ¡ difÃcil explicarlle aos galegos da diÃ¡spora que constitÃºen un capital social de primeira magnitude co que queremos contar para instrumentar espazos de diplomacia pÃºblica cando, ao tempo, privÃ¡molos da posibilidade de participar e estar directamente representados na cÃ¡mara autonÃ³mica e involucrarse mais no paÃs, acusaciÃ³n esgrimida precisamente para rexeitar a sÃºa participaciÃ³n. O seu voto Ã© un primeiro paso, un xesto, de complicidade bilateral co paÃs, pero tamÃ©n unha oportunidade para trazar esa folla de ruta que nos urxe para imaxinar a diÃ¡spora como un activo e non como un problema.

A participaciÃ³n polÃtica non Ã© un agasallo ou concesiÃ³n graciosa senÃ³n o recoÃ±ecemento dun vÃnculo importante que desexamos manter, fortalecer e desenvolver. Non Ã© un problema sentimental, senÃ³n de toma de conciencia entre todos das potencialidades que supÃ³n o feito diaspÃ³rico na sociedade internacional contemporÃ¡nea onde deberiamos conducirnos cos ollos ben abertos para non autoamputarnos e si aprender doutras experiencias avanzadas, vixentes noutros paÃses e nos cinco continentes, todas elas co denominador comÃºn do amplo recoÃ±ecemento do positivo papel que as respectivas colectividades de ultramar poden desempeÃ±ar para o progreso social nun entorno como o presente no que as fronteiras fÃsicas onde mÃ¡is pesan Ã© nos nosos limites mentais. Ã? esa visibilidade reducida o noso maior problema, non o feito de que a diÃ¡spora vote ou non vote. Afinemos, pero non desandemos.

Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

AcciÃ³n exterior de Galicia ARCHIVO

IDIOMA

Galego

Fecha de creaciÃ³n
24 de abril de 2010

Campos meta

Autoria : 3717

Datapublicacion : 2010-04-24 00:00:00